Lieta Nr.11519014712
KA04-797-15/5

**SPRIEDUMS**
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2015.gada 10.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese I.Vīgante
tiesneši L.Šteinerte
G.Kveska

rakstveida procesā izskatīja krimināllietu sakarā ar apsūdzētās /pers. D/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 2.februāra spriedumu un

**konstatēja**

a r Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 2.februāra spriedumu /pers. D/ atzīta par vainīgu: pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas (noziegums izdarīts ne vēlāk kā 2012.gada 18.jūlijā) un sodīta ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 2 (diviem) mēnešiem, ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem; pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas (noziegums konstatēts 2012.gada 20.jūlijā) un sodīta ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 2 (diviem) mēnešiem, ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu piespriestie sodi daļēji saskaitīti un galīgais sods /pers. D/ noteikts brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem 3 (trīs) mēnešiem, ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

Tā, /pers. D/ atzīta par vainīgu un notiesāta par to, ka neatļauti iegādājās un glabāja realizācijas nolūkā narkotiskās vielas, kā arī neatļauti realizēja narkotiskās vielas.

Saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumu, noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

/pers. D/, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotos apstākļos un laikā, bet ne vēlāk kā 2012.gada 18.jūlijā, iegādājās no izmeklēšanā nenoskaidrotas personas realizācijas nolūkā pulverveida vielu, kas saturēja 0,1399 gramus narkotisko vielu - heroīnu. Minēto narkotiskās vielas daudzumu /pers. D/ pārveda uz savu dzīvokli pēc adreses /adrese/ .

Turpinot realizēt savu noziedzīgo nodomu, /pers. D/, 2012.gada 18.jūlijā, vienojās pa telefonu ar narkotisko vielu pircēju, par tikšanās vietu un narkotiskās vielas realizācijas apstākļiem. Saskaņā ar šo vienošanos, 2012.gada 18.jūlijā, ne vēlāk kā plkst. 21.55, atrodoties /adrese/ , /pers. D/ par 30 latiem realizēja personai, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, pulverveida vielu, kas saturēja 0,0302 gramus heroīna.

Bez tam, /pers. D/ atzīta par vainīgu un notiesāta par to, ka neatļauti realizēja narkotiskās vielas.

Saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumu, noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

/pers. D/, 2012.gada 20.jūlijā nolūkā neatļauti realizēt iepriekš neatļauti iegādāto un glabāto pulverveida vielu, kas saturēja 0,1097 gramus heroīna, pa telefonu vienojās ar narkotisko vielu pircēju - speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicēju, par tikšanās vietu un narkotiskās vielas realizācijas apstākļiem. Saskaņā ar šo vienošanos, 2012.gada 20.jūlijā ap plkst.22.00. atrodoties /adrese/ , un būdama narkotisko vielu reibumā, /pers. D/, personai, kura darbojās speciālā izmeklēšanas eksperimenta ietvaros, neatļauti realizēja par 30 latiem, pulverveida vielu, kas saturēja 0,0413 gramus heroīna.

Turpmāk, 2012.gada 20.jūlijā, plkst. 22.05, /pers. D/ tika aizturēta, un nogādāta uz policijas dienesta telpām, kur

pārmeklēšanas laikā pie viņas tika izņemta pulverveida viela, kas saturēja 0,0684 gramus heroīna, un sešas 5 latu nomināla banknotes.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētā /pers. D/ iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz mīkstināt viņai piespriesto brīvības atņemšanas sodu un ieskaitīt soda termiņā izciesto brīvības atņemšanas sodu no 2013.gada 20.marta līdz 2013.gada 3.oktobrim, kā arī lūdz nenoteikt papildsodu policijas kontroli. Lūdz ņemt vērā, ka ir sadarbojusies ar izmeklēšanas orgāniem narkotisko vielu realizācijas apkarošanas jomā, viņas apgādībā ir divi bērni – mazgadīgs dēls un nepilngadīga mieta. Savu vainu pilnībā atzīst un vaļsirdīgi nožēlo izdarīto. Tāpat norāda, ka pēc atbrīvošanās policijas kontrole liks šķēršļus izvirzīties darbā un dzīvot kopā ar bērniem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 3.punktu, tika pieņemts lēmums par lietas iztiesāšanu rakstveida procesā, par ko tika paziņots prokuroram, apsūdzētajai un viņas aizstāvim (2.sēj., l.l. 80).

Apsvērusi apelācijas sūdzības motīvus un pārbaudījusi krimināllietas materiālus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija (turpmāk tekstā – tiesu kolēģija) konstatē, ka /pers. D/ apelācijas sūdzība ir apmierināma daļēji un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 2.februāra spriedums ir atceļams daļā par /pers. D/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas (noziegums izdarīts ne vēlāk kā 2012.gada 18.jūlijā), pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas (noziegums konstatēts 2012.gada 20.jūlijā), un daļā par saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu noteikto galīgo sodu.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.pantu, pierādījumu pārbaude attiecībā uz /pers. D/ izvirzīto apsūdzību tiesas izmeklēšanā pirmās instances tiesā netika izdarīta, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas apsūdzētajai tika izskaidrotas, un pirmās instances tiesas spriedums daļā par apsūdzētās vainīgumu inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā apelācijas sūdzībā nav apstrīdēts.

Iepazīstoties ar krimināllietas materiāliem, tiesu kolēģija atzīst, ka apsūdzētā /pers. D/ tiesiski un pamatoti ir notiesāts par divu Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu.

Pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi, ka, saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu, /pers. D/ ir izdarījusi smagus noziegumus.

Analizējot apsūdzētās /pers. D/ personu raksturojošās ziņas, pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi, ka viņa agrāk sodīta, sodāmība nav dzēsta, piemērots apsūdzētās statuss par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu narkotiku aprites jomā vēl citā kriminālprocesā; precējusies, apgādībā divi nepilngadīgi bērni, nodibinājusi un no 2014.gada 25.septembra strādā uzņēmumā, kas saistīts ar sabiedrisko ēdināšanu (1.sēj., l.l. 193, 194, 196-204, 2.sēj., l.l. 44).

Tiesu kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedumā kļūdaini norādīts, ka /pers. D/ pēdējo reizi sodīta 2004.gada 12.maijā ar Rīgas apgabaltiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem 6 mēnešiem.

No lietas materiāliem izriet, ka /pers. D/ pēdējo reizi sodīta ar Rīgas apgabaltiesas 2004.gada 30.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem 6 mēnešiem (1.sēj., l.l. 198-199).

Pirmās instances tiesa pamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, par apsūdzētās /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli atzinusi to, ka viņa savu vainu atzīst un izdarīto nožēlo.

Iepazīstoties ar krimināllietas materiāliem, tiesu kolēģija konstatē, ka tajos atrodas Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Organizētās noziedzības apkarošanas pārvaldes priekšnieka 2013.gada 21.novembra vēstule (1.sēj., l.l. 293) un tajā norādītā informācija ir pamats par /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 4.punktu, atzīt to, ka viņa ir sekmējusi citas personas nozieguma atklāšanu.

Tiesu kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa pamatoti ir konstatējusi Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktā un 12.punktā paredzētos atbildību pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 27.pantu noziedzīga nodarījuma recidīvu veido personas izdarīts jauns tīšs noziedzīgs nodarījums pēc šīs personas notiesāšanas par agrāk izdarītu tīšu noziedzīgu nodarījumu, ja sodāmība par to nav noņemta vai nav dzēsta likumā noteiktajā kārtībā.

No krimināllietas materiāliem izriet, ka /pers. D/ notiesāta ar Rīgas apgabaltiesas 2004.gada 30.septembra spriedumu ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem 6 mēnešiem un 2008.gada 5.septembrī atbrīvota pirms termiņa, neizciestais sods 1 gads 69 dienas.

Atbilstoši Krimināllikuma 63.panta trešās daļas 6.punkta nosacījumiem sodāmība nav dzēsta.

Pie iepriekš norādītajiem apstākļiem, lietā būtu konstatējams Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktā paredzētais atbildību pastiprinošais apstāklis – noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, taču ņemot vērā to, ka

pirmās instances tiesa šādu atbildību pastiprinošu apstākli nav konstatējusi, un par to nav iesniegts prokurora protests, tiesu kolēģijai nav likumīga pamata pasliktināt apsūdzētās stāvokli.

Nosakot apsūdzētajai /pers. D/ piespriežamo soda veidu un mēru, pirmās instances tiesa ir ievērojusi Krimināllikuma 35.panta nosacījumus un Krimināllikuma 46.pantā norādītos soda noteikšanas vispārīgos principus, taču ņemot vērā, ka ir konstatēts vēl viens apsūdzētās /pers. D/ atbildību mīkstinošs apstāklis, tiesu kolēģija uzskata, ka ir pamats samazināt /pers. D/ noteikto brīvības atņemšanas sodu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas (noziegums izdarīts ne vēlāk kā 2012.gada 18.jūlijā) līdz 2 gadiem un vienam mēnesim, un pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas (noziegums konstatēts 2012.gada 20.jūlijā) noteikto brīvības atņemšanas sodu līdz 2 gadiem un vienam mēnesim, un līdz ar to ir samazināms arī pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteiktais galīgais brīvības atņemšanas sods līdz 2 gadiem un diviem mēnešiem.

Ņemot vērā to, ka noziedzīgos nodarījumus /pers. D/ izdarījusi pastāvot ne tikai atbildību pastiprinošiem apstākļiem, bet arī atbildību mīkstinošiem apstākļiem, pirmās instances tiesa, nosakot apsūdzētajai /pers. D/ galīgo sodu, pamatoti ir piemērojusi sodu daļējas saskaitīšanas principu.

Jebkādai tālākai soda samazināšanai tiesu kolēģija neredz pamatu, jo nekonstatē nekādas citas apsūdzētās /pers. D/ personību pozitīvi raksturojošas ziņas vai viņas atbildību mīkstinošus apstākļus, kurus nebūtu novērtējusi pirmās instances tiesa.

Apstāklis, ka apsūdzētā /pers. D/ ir atzinusi savu vainu un izdarīto nožēlo ar pirmās instances tiesas spriedumu jau ir atzīts par apsūdzētās atbildību mīkstinošu apstākli, līdz ar to tiesu kolēģija minēto apstākli atkārtoti nevērtē.

Nepamatots un noraidāms ir apsūdzētās /pers. D/ lūgums ieskaitīt soda termiņā laiku no 2013.gada 20.marta līdz 2013.gada 3.oktobrim.

Kā izriet no Sodu reģistra informācijas (2.sēj., l.l. 44-47), tad /pers. D/ laika periodā no 2013.gada 20.marta līdz 2013.gada 3.oktobrim ir atradusies apcietinājumā sakarā ar viņai piemēroto drošības līdzekli citā kriminālprocesā, proti, kriminālprocesā Nr.11092028113.

Līdz 2013.gada 1.aprīlim likumdevējs par Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu bija paredzējis brīvības atņemšanu uz laiku no pieciem līdz desmit gadiem. Uz doto brīdi par Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir paredzēta brīvības atņemšana uz laiku no diviem līdz astoņiem gadiem.

Grozījumu Krimināllikumā, kas izdarīti ar 2012.gada 13.decembra likumu, pārejas noteikumu 6.punkts (turpmāk – pārejas noteikumi) noteic, ka, ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Neskatoties uz to, ka pirmās instances tiesas spriedumā nav norādīts, ka, nosakot /pers. D/ sodu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas, tiek ņemts vērā pārejas noteikumu 6.punkts, tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa to ir ņēmusi vērā, jo noteiktais brīvības atņemšanas sods ir pietuvināts spēkā esošajai Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas minimālajai sankcijai.

Nepamatots un noraidāms ir apsūdzētās /pers. D/ lūgums nepiemērot papildsodu – policijas kontroli, jo Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas sankcijā papildsods – policijas kontrole paredzēts kā obligāts.

Apsūdzētajai piespriežamā papildsoda – policijas kontroles, termiņu pirmās instances tiesa ir noteikusi atbilstošu apsūdzētās personībai un izdarīto noziegumu raksturam un kaitīgumam un tiesu kolēģija nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu tā samazināšanai.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta 1.[1] daļas otro punktu, tiesu kolēģija

**nosprieda**

Atcelt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 2.februāra spriedumu daļā par /pers. D/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas (noziegums izdarīts ne vēlāk kā 2012.gada 18.jūlijā), pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas (noziegums konstatēts 2012.gada 20.jūlijā), un daļā par saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu noteikto galīgo sodu.

/pers. D/ pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas (noziegums izdarīts ne vēlāk kā 2012.gada 18.jūlijā) sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem un 1 (vienu) mēnesi, un ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

/pers. D/ pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas (noziegums konstatēts 2012.gada 20.jūlijā) sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem un 1 (vienu) mēnesi, un ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu piespriestos sodus daļēji saskaitīt un galīgo sodu /pers. D/ noteikt brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem un 2 (diviem) mēnešiem, un ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā Krimināprocesa likuma 574. un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā.

Nolēmuma pieejamības diena – 2015.gada 10.septembris.

Tiesnese: I.Vīgante

Tiesneši: L.Šteinerte

G.Kveska